

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/37/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120380336
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:6120380336.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: 365 bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanej 2/: T. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. R. XXX, právne zastúpená: JUDr. Matej Pláňavský, advokát so sídlom v A., B. B. XXX, o zaplatenie 26 139,38 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej v rade 2/ proti rozsudku Okresného súdu Žilina z 19. januára 2022 č.k. 17Csp/18/2021-75, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú v rade 2/ k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 26 139,38 eur s príslušným úrokom z omeškania s tým, že povinnosť žalovanej v rade 2/ zaniká v rozsahu plnenia dlhu dlžníka W. Q. (výrok I.). V zmysle § 255 ods. 1 CSP priznal úspešnému žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok II.).

2. Vykonaným dokazovaním zistil, že medzi žalobcom ako veriteľom a pôvodne žalovanou v rade 1/ W. Q. ako dlžníkom a žalovanou v rade 2/ ako spoludlžníkom bola uzatvorená zmluva o úvere zo dňa 26.10.2017, na základe ktorej bol pôvodnej žalovanej v rade 1/ poskytnutý účelový úver na refinancovanie predchádzajúceho úveru vo výške 25 000,- eur, s počtom mesačných splátok 96, so splatnosťou prvej mesačnej splátky 25.11.2017, splatnosťou ďalších splátok k 20.05. dňu v mesiaci a termínom konečnej splatnosti úveru 25.10.2025. Platobným rozkazom sp.zn. 33Up/1792/2020 Okresného súdu Banská Bystrica z 08.10.2020 bola uložená povinnosť žalovaným v rade 1/ a 2/ zaplatiť sumu 26 139,38 eur s príslušenstvom, proti ktorému žalovaná v rade 1/ odpor nepodala, v dôsledku čoho platobný rozkaz vo vzťahu k nej nadobudol právoplatnosť dňa 08.01.2021. Hodnotiac výsledky vykonaného dokazovania dospel k záveru, že medzi stranami bol uzatvorený spotrebiteľský úver podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), pričom poskytnutá zmluva o spotrebiteľskom úvere napĺňala všetky obligatórne náležitosti na základe podmienok ZoSÚ. Vzhľadom k tomu, že pôvodne žalovaná v rade 1/ dlh riadne a včas neuhrádzala, dostala sa do omeškania, v dôsledku čoho na základe splnenia podmienok § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka došlo k predčasnému spoplatneniu spotrebiteľského úveru. Vo vzťahu k tvrdeniam žalovanej, ako je skonštatované v bode 11. odôvodnenia rozsudku, dospel k záveru, že nebolo preukázané tvrdenia žalovanej v rade 2/, že by zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako spoludlžníka uzatvárala v dôsledku chýbajúceho prejavu vôle, že by v zmysle § 49a Občianskeho zákonníka bola zo strany pôvodne žalovanej v rade 1/ a zástupcu žalobcu uvedená do omylu pri uzatváraní zmluvy tvrdiac, že bola si vedomá uzatvárania ručiteľského záväzku, pričom v danom prípade samotná žalovaná potvrdila, že zmluvu uzatvorila z dôvodu, aby pomohla kamarátke. V predmetnej veci nebol zistený žiadny dôvod neplatnosti zmluvy v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, s prihliadnutím na všetky okolnosti

konkrétneho prípadu, keď nebolo možné vyvodiť, že žalobca uzavrel zmluvu s úmyslom žalovanú v rade 2/ poškodiť. V uplatnenej sume na základe podanej žaloby 23 758,57 eur okrem istiny bol vyčíslený úrok z istiny vo výške 2 295,63 eur ako súčet dlžného zmluvného úroku a zákonného úroku z omeškania od momentu poskytnutia úveru do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, vyčíslený zákonný úrok z omeškania vo výške 74,99 eur - od momentu spoplatnenia úveru a vykonania poslednej úhrady žalovaných, zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 23 758,57 eur od 17.05.2019 do zaplatenia. V danom prípade si žalobca zmluvné úroky po spoplatnení úveru neuplatňoval a nebolo dôvodné na predmetnú vec aplikovať závery v žalovanej poukazovanom rozhodnutí NS SR sp.zn. 8Cdo/147/2020 z 26.08.2020. Nepovažoval za dôvodné vykonať dokazovanie na návrh žalovanej v rade 2/ výsluchom pôvodnej žalovanej v rade 1/, keďže nepovažoval takýto dôkaz za významný pre posúdenie uplatneného plnenia.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie označená žalovaná v rade 2/. Uviedla, že zmluva obsahuje zakázané ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, konkrétne ustanovenie 4.6 zmluvy, v ktorej zakladá žalobcovi právo úročiť úver úrokom uvedeným v bode 2.2 zmluvy o úvere a úročiť sumu, s ktorou úhradou je žalovaná v omeškaní popri úroku aj zákonným úrokom z omeškania, počnúc prvým dňom omeškania až do jej zaplatenia. V tejto súvislosti opätovne poukázala na závery rozsudku NS SR sp.zn. 8Cdo/147/2020. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je absolútne neplatná, keďže absentuje v nej skutočná slobodná a vážna vôľa na jej strane pri uzatváraní zmluvy. Predmetnú zmluvu uzatvorila pod nátlakom, a to jednak zo strany spoludlžníčky a jednak zo strany zástupcu žalobcu. Poukazuje na skutočnosť, že 2/3 spotrebiteľského úveru využila žalovaná v rade 1/ na zaplatenie svojho záväzku a zvyšok peňazí z prostriedkov išiel priamo na účet tejto dlžníčky a ona samotná z predmetnej zmluvy neobdržala žiadne plnenie, v dôsledku čoho je zmluva neplatná v zmysle § 49a Občianskeho zákonníka. Namieta ďalej, že žalobca mal v zmysle § 7 ods. 1 ZoSÚ povinnosť pred uzatvorením zmluvy posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver, jej celkovú sociálno-ekonomickú situáciu, nie len jej príjmy, ale aj výdavky v jej osobnom a domácom rozpočte za účelom posúdenia, či mohla bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Jej príjem v čase uzatvorenia zmluvy predstavoval sumu 500,- eur netto, pričom splátka stanovená v zmluve pre žalovanú v rade 1/ bola stanovená na sumu 415,98 eur mesačne a pri takomto príjme žalovanej bol predpoklad, že splátky nebude riadne splácať. Povrchné alebo žiadne skúmanie schopností splácať úver bez údajov o výdavkoch a celkovej sociálno-ekonomickej situácii žalovanej je v rozpore s odbornou starostlivosťou, čo možno považovať za hrubé porušenie povinností zmluvy podľa § 7 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 1 ZoSÚ. Domnieva sa, že takéto správanie sa voči spotrebiteľovi pri poskytovaní spotrebiteľského úveru je nekalou obchodnou praktikou. Žiadala rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobu vo vzťahu k nej zamietnuť.

4. Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako správny potvrdiť. Uviedol, že zákon č. 129/2010 Z.z. konkretizuje požiadavky pre posúdenie skúmania schopností splácať úver v § 7, keď zároveň určuje aj výnimky, kedy nie je účelné skúmať bonitu. V tejto súvislosti poukázal na znenia § 7 ods. 19, ods. 20 a ods. 13 písm. a) ZoSÚ. Vychádzajúc napríklad z rozsudku KS v Banskej Bystrici z 26.05.2021 č.k. 15CoCsp/16/2011 pri posudzovaní schopností spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver má veriteľ prípadne posúdiť aj účel spotrebiteľského úveru. Pokiaľ účelom poskytnutia spotrebiteľského úveru je „refinancovanie“ a „konsolidácia“ úverov, zákonodarca pri poskytovaní takéhoto spotrebiteľského úveru pri výpočte ukazovateľa schopností spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver netrvá na striktnom pravidle stanovenom v § 7 ods. 20 Zákona o spotrebiteľských úveroch, stanovil výnimku aplikáciu tohto ustanovenia v zmysle ods. 24 § 7. Pokiaľ žalovaná namieta neplatnosť zmluvy pre nedostatok jej vôle, nanajvýš poukazuje na omyl v pohnútku, vo vzťahu k tomuto tvrdeniu vznáša námietku premlčania, nakoľko sa dovoľáva relatívnej neplatnosti právneho úkonu, ktoré právo sa premlčuje v trojročnej premlčacej dobe, ktorá začína plynúť od momentu uskutočnenia právneho úkonu. Ustanovenie bodu 4.6 uzatvorenej zmluvy je oprávnením v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, pričom nároky veriteľov na úroky zistené po spoplatnení vyriešil a ustálil NS SR v rozhodnutiach sp.zn. 5Cdo/42/2020 z 16.06.2020 a 8Cdo/125/2020 z 18.06.2020. Žalovaná v odvolaní bližšie nešpecifikuje pochybenie na jeho strane ako veriteľa vo vzťahu skúmania bonity žalovanej, ktoré vzhľadom aj na nenamietanie sa nemohol k tomuto pred súdom prvej inštancie vyjadriť. Pokiaľ záväzok majú spoločne a nerozdielne zaplatiť dlžník a spoludlžník, posudzovanie príjmov a záväzkov na strane obidvoch by bolo v rozpore s účelom a ustanoveniami zmluvného vzťahu. Vznesenú námietku premlčania a popieranie vzniku bezdôvodného obohatenia považuje za nedôvodné.

5. Žalovaná v rade 2/ vo vzťahu k tvrdeniam vo vyjadrení k odvolaniu, že s ohľadom na účel úveru nebolo nevyhnutné skúmať platobnú schopnosť žalovaných sa nestotožnila, keď žalobca aj pre účely zodpovedného podnikania overoval platobnú schopnosť žiadateľov ňou uvádzaným spôsobom, pričom na základe ňou predložených dokladov - „žiadosti o úver“ a „zoznam prevzatých dokumentov“ je dôkazom toho, že v čase podania žiadosti sa nachádzali súčasťou zmluvy - OP, formulár pre štandardné informácie, VPP a ďalšie, ktoré boli prítomné k preštudovaniu a neskôr aj protokolárne odovzdané žiadateľke. Vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedla, že žalobca overoval platobnú schopnosť žiadateľiek o úver, avšak odmieta tvrdenia žalobcu týkajúce sa riadne preskúmania schopností žalovanej splácať dlh pri uzatvorení zmluvy pri mesačnej splátke 415,98 eur. Tvrdenie žalobcu, že nenamietala skúmanie platobnej schopnosti žalovaných pred uzatvorením úveru pred vyhlásením rozsudku, je priamo v rozpore s protokolom z pojednávania z 19.01.2022. Domnieva sa, že žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie nepredložil dôkazy preukazujúce skúmanie úverovej schopnosti žalovanej v rade 2/, v dôsledku čoho porušila zásadu koncentrácie konania v zmysle § 366 CSP, pričom ak žalobca tieto skutočnosti tvrdí a predkladá v odvolacom konaní, odvolací súd na ne prihliadať nemôže.

6. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej uviedol, že v čase uzatvorenia zmluvy konal s odbornou starostlivosťou, keď skúmal príjmy účastníkov zmluvy aj ich peňažné záväzky v kontexte účelu, výšky a doby trvania úveru, čím boli naplnené podmienky § 7 ZoSÚ. Žalovaná ohľadom tvrdenej neplatnosti zmluvy nepredložila žiaden dôkaz, aj napriek dodržaniu 5-dňovej lehoty navrhovala výsluch pani Q. až na pojednávaní. Zmluva o úvere tvrdený pojem o ručení alebo ručiteľ neobsahuje.

7. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. V zákone predpísanému postupu v úsilí o právo (zásadám spravodlivého procesu) vyplývajúcejmu z Listiny základných práv a slobôd (článok 36 ods. 1) je nutné rozumieť tak, že v spojení s všeobecnými procesnými predpismi v konaní pred všeobecným súdom musí byť daná jeho účastníkovi možnosť vyjadriť sa nielen k vykonaným dôkazom (článok 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd) a k veci, ale tiež označiť (navrhnuť) dôkazy, ktorých vykonanie pre zistenie (preukázanie) si svojich tvrdení pokladá za potrebné; tomuto procesnému právu účastníka zodpovedá povinnosť súdu nielen o vnesených návrhoch (aj dôkazných návrhoch) rozhodnúť, ale taktiež - pokiaľ im nevyhoví - vo svojom rozhodnutí vyložiť, z akých dôvodov (spravidla vo vzťahu k hmotnoprávnym predpisom, ktoré aplikoval a právnym záverom, ku ktorým na základe skutkových základov dospel) navrhované dôkazy nevykonal, resp. pre základ svojich skutkových zistení ich neprevzal (§ 215 ods. 1, 2 CSP, § 220 ods. 2 CSP); ak tak všeobecný súd neučiní, zaťažuje svoje rozhodnutie nielen vadami spočívajúcimi v porušení všeobecných procesných predpisov, ale súčasne postupuje v rozpore so zásadami vyjadrenými predovšetkým v článku 36 ods. 1, článku 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd.

9. Takzvané opomenuté dôkazy, t.j. dôkazy, o ktorých v konaní súdom nebolo rozhodnuté, prípadne dôkazy, ktorými sa súd pri postupe podľa § 191 ods. 1 CSP nezaoberal, takmer vždy založí nepreskúmateľnosť vydaného rozhodnutia. Zo zmienených zásad však nijak nevyplýva povinnosť súdu vykonať všetky dôkazy, ktoré účastník navrhoval, avšak ak nevykoná dôkazy, ktoré sú pre skutkové a právne posúdenie podstatné, alebo ich vykonanie vyplýva zo zákona, vedie takýto postup k porušeniu práva účastníka (strany) na spravodlivý proces.

10. V prejednávanej veci z postupu súdu (v upomínacom konaní a následne v ďalšom konaní na súde prvej inštancie) vyplýva, že proti platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica z 8. októbra 2020 č.k. 33Up/1792/2020-22 bol zo strany žalovanej v rade 2/ podaný odpor, vo vzťahu ku ktorému (dôvodom v ňou uvádzaných) sa žalobca vyjadril písomným podaním na č.l. 40 a 41 spisu, keď z hľadiska ústnosti na pojednávaní konanom dňa 19.01.2022 boli prednesené právnym zástupcom žalobcu, ktoré následne súd prvej inštancie v dôvodoch vo svojom rozsudku v zmysle § 191 ods. 1 CSP - vo vzťahu k tvrdeniam o neplatnosti zmluvy tak, ako je uvedené v bodoch 25. až 28. odôvodnenia rozsudku, vyhodnocoval, s ktorými skutkovými a právnymi závermi sa odvolací súd stotožnil (§ 387 ods. 2 CSP) a vo vzťahu k tomuto právnemu posúdeniu odvolací súd odvolacie námietky žalovanej v rade 2/ nepovažoval za dôvodné.

11. Na pojednávaní konanom dňa 19.01.2022 okrem skutočností, ktoré žalovaná namietala v podanom odpore proti platobnému rozkazu a s ktorými sa súd prvej inštancie vysporiadal tak, ako je vyššie uvedené, žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu skutkovo (okrem iného) namietala schopnosť žalovanej v rade 1/ žalovaných splácať spotrebiteľský úver, a to vzhľadom na skutočnosť, že v predmetnom období mala príjem okolo 500,- eur čistého, že predmetná zmluva stanovila splátky vo výške 415,98 eur a že nebola skúmaná zo strany žalobcu ako veriteľa schopnosť spotrebiteľa splácať predmetný úver. Taktiež vo svojej výpovedi zástupca žalovanej 2/ uviedol, že nemá žiadne informácie ohľadom toho, akým spôsobom žalobca ako veriteľ skúmal schopnosť úver splácať, keď podľa jej (žalovanej v rade 2/) názoru táto schopnosť takéto skutočnosti predmetom skúmania zo strany žalobcu pred uzavretím zmluvy neboli uskutočnené.

12. Z vyššie uvedeného je možné vyvodiť, že žalovaná v rade 2/ prostredníctvom svojho zástupcu na pojednávaní namietala skutočnosť, že žalobca ako veriteľ pred uzatvorením zmluvy nedostatočne skúmal bonitu žalovaných ako spotrebiteľov pri uzatváraní spotrebiteľského úveru na základe podmienok § 7 zákona č. 129/2010 Z.z., v dôsledku čoho, ak takého okolnosti by nastali, je možné považovať poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom k tomu, že predmetom tohto konania na základe podanej žaloby je uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie žalovanej istiny, na základe zmluvného vzťahu uzatvoreného v zmysle podmienok zákona č. 129/2010 Z.z., bolo povinnosťou súdu ex lege skúmať naplnenie podmienok a náležitostí uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., toľž, ak tieto skutočnosti boli žalovanou (jej právnym zástupcom) v priebehu konania do rozhodnutia súdu namietané, nemôže byť na ujmu žalovanej v rade 2/, že jej právny zástupca namietané skutočnosti necitoval paragrafovaným znením zákona č. 129/2010 Z.z., aj keď by sa z titulu právneho zastúpenia to od neho vyžadovalo. Za situácie, že v priebehu konania žalovaná v rade 2/ namietala porušenie podmienok uvedených v § 7 zákona č. 129/2010 Z.z., vo vzťahu ktorému (tvrdeniu) súd prvej inštancie nevykonal žiadne dokazovanie, pričom odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie neobsahuje zmienku o tom, že takéto skutočnosť bola predmetom dokazovania a vyhodnocovania výsledkov dokazovania, v zmysle vyššie uvádzaných atribútov je dôvodné považovať rozhodnutie súdu prvej inštancie za nepreskúmateľné, ako aj za porušenie práva na spravodlivý proces. V kontexte uvedeného odvolací súd, dáva na zváženie aj výsluch žalovanej v rade 1/, ktorý súd prvej inštancie nevykonal v dôsledku jeho nepotrebnosti k posudzovaniu namietanému (ne)platnosti právneho úkonu, tento však môže prispieť k preukázaniu tvrdenia žalovanej ohľadom naplnenia alebo nenaplnenia podmienok § 7 zákona č. 129/2010 Z.z..

13. Pokiaľ žalovaná v rade 2/ v podanom odvolaní namietala, že súd prvej inštancie sa nedostatočne alebo vôbec nezaoberal ustanovením § 4.6 zmluvy o úvere, podľa ktorej bolo založené právo žalobkyne „úročiť úver úrokom s uvedením v bode 2.2 zmluvy o úvere a úročiť sumu, s ktorej úhradou je žalovaná v omeškaní popri úroku aj zákonným úrokom z omeškania“, pričom súd prvej inštancie v bode 29. dospel k záveru o možnosti platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru, keď podľa tvrdenia žalobcu v odvolaní takéto úročenie na základe podanej žaloby nebolo ani žiadané, je potrebné v ďalšom rozhodnutí súdu spôsobom uvedeným v § 220 ods. 2 CSP opätovne vyhodnotiť. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil v celom rozsahu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)